

Lukács 13

¹Abban az időben néhányan hírt hoztak neki azokról a galileaiakról, akiknek a vérét Pilátus az áldozati állataik vérével elegyítette. ²Jézus megszólalt, és ezt mondta nekik: Azt gondoljátok, hogy ezek a galileai emberek bűnösebbek voltak a többi galileainál, mivel ezeket kellett elszenvedniük? ³Nem! Sőt azt mondom nektek, ha meg nem tértek, mindnyájan hasonlóképpen elvesztek. ⁴Vagy azt gondoljátok, hogy az a tizenhét, akire rádőlt a torony Siloámnál, és megölte őket, vétkesebb volt minden más embernél, aki Jeruzsálemben lakik? ⁵Nem! Sőt azt mondom nektek, ha meg nem tértek, mindnyájan ugyanúgy elvesztek.

A terméketlen fügefafa

⁶Azután ezt a példázatot mondta: Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében, és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált. ⁷Azt mondta a vincellérnek: Íme, három éve, hogy idejárom gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? ⁸De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megtrágyázom, ⁹hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki!

Jézus meggyógyítja a meggörnyedt asszonyt

¹⁰Egyszer valamelyik zsinagógában tanított szombaton. ¹¹Íme, volt ott egy asszony, akiben betegség lelke lakott tizenhét éve, és annyira meggörnyedt, hogy egyáltalán nem volt képes felegyenesedni. ¹²Amikor Jézus meglátta őt, előszóltotta, és ezt mondta neki: Asszony, megszabadultál betegségedből. ¹³És rátette a kezét, mire ő nyomban felegyenesedett, és dicsőítette az Istent. ¹⁴A zsinagógai előljáró azonban megharagudott, hogy szombaton gyógyított Jézus, és így szólt a sokasághoz: Hat nap van, amelyen munkálkodni kell, azokon jöjjetek gyógyítani magatokat, és ne szombaton! ¹⁵Az Úr így válaszolt neki: Képmutatók, vajon szombaton nem oldja-e el mindegyikötök a maga ökrét vagy szamarát a jászoltól, és nem vezeti-e ki itatni? ¹⁶Hát Ábrahámnak ezt a leányát, akit tizenhét éve megkötözött a Sátán, nem kellett-e feloldani ebből a kötelékből szombaton? ¹⁷Amikor ezt mondta, ellenfelei mindnyájan megszégyenültek, de az egész sokaság örült mindazoknak a csodáknak, amelyeket ő vitt véghez.

A mustármag és a kovász (Mt 13,31-33; Mk 4,30-32)

¹⁸Azután így szólt Jézus: Mihez hasonló az Isten országa, és mihez hasonlítsam? ¹⁹Hasonló a mustármaghoz, amelyet fogott egy ember, és elvetett a kertjében, az pedig felnövekedett, és fává lett, úgyhogy az égi madarak fészket raktak ágai között. ²⁰Majd ismét szólt: Mihez hasonlítsam az Isten országát? ²¹Hasonló a kovászhoz, amelyet fogott egy asszony, és belekevert három mérce lisztbe, míg végül az egész megkelt.

A szoros kapu (Mt 7,13-14; 25,10-12; 7,22-23; 8,11-12)

²²Amikor Jeruzsálem felé tartott, városról városra és faluról falura haladva mindenütt tanított. ²³Valaki ezt kérdezte tőle: Uram, kevesen vannak-e, akik üdvözlnek? Ő így felelt nekik: ²⁴Igyekezettek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, hogy sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak. ²⁵Amikor már felkelt a ház ura, és bezárta az ajtót, megálltok kívül, és zörgetni kezdtek az ajtón, és így szóltok: Uram, nyiss ajtót nekünk! De ő így válaszol nektek: Nem tudom, honnan valók vagytok. ²⁶Akkor kezditek majd mondani: Előtted ettünk és ittunk, és az utcáinkon tanítottál. ²⁷Ő pedig ezt mondja nektek: Nem tudom, honnan valók vagytok, távozzatok tőlem mindnyájan, ti gonosztevők! ²⁸Ott lesz majd sírás és fogcsikorgatás, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot, Jákóbot és a prófétákat mind az Isten országában, és hogy ti magatok ki vagytok rekesztve onnan. ²⁹Akkor eljönnek napkeletről és napnyugatról, északról és délről, és asztalhoz telepednek az Isten országában. ³⁰És íme, vannak utolsók, akik elsőek lesznek, és vannak elsőek, akik utolsók lesznek.

Jézus üzen Heródesnek

³¹Még abban az órában néhány farizeus ment oda hozzá, és így szóltak: Menj, távozz el innen, mert Heródes meg akar ölni. ³²Ő ezt mondta nekik: Menjetek, mondjátok meg annak a rókának: Íme, ma és holnap ördögöket űzök ki, és gyógyítok, de harmadnap bevégezem küldetésemet. ³³Viszont ma, holnap és a következő napon úton kell lennem, mert nem veszhet el próféta Jeruzsálemben kívül.

Jézus ítéletet mond Jeruzsálem felett (Mt 23,37-39)

³⁴Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megölöd a prófétákat, és megkövezed azokat, akik hozzád küldettek, hányszor akartam összegyűjteni gyermekeidet, mint a kotlós a csibéit szárnyai alá, de nem akartátok! ³⁵Íme, elhagyottá lesz a ti házatok. De mondom nektek, nem láttok addig engem, míg el nem jön az az idő, amikor ezt mondjátok: Áldott, aki az ÚR nevében jön!

Az Ige tanulmányozását kezd imádsággal, hogy Isten Szentlelke világosítsa meg számodra az üzenetet!

1. Az 1. versben egy vallási üldözés/terrortámadás, a 4. versben egy katasztrófa áldozatairól olvashatunk. Hogyan reagál erre Jézus? Mit tanulhatunk belőle?
2. Ha ma hasonló híreket kapunk (sajnos túl gyakran), hogyan érint, és mire készítet bennünket?
3. Szerinted igazságos a „terméketlen fügefát” kivágni? Miért? Miért nem? Tudsz erre példát hozni a saját életedből?
4. Gondolkodj el azon, hogy Isten egyszerre igazságos és kegyelmes! Mire készítet Téged ez a két tulajdonsága?
5. A 10-17. versekben Jézus szombaton, a zsinagógában gyógyít meg egy beteg asszonyt. Mit tanít ez arról, hogy Jézusnak mi a fontos?
6. Hogyan tudod a saját életedben összeegyeztetni a törvényt és a kegyelmet?
7. Egyéb gondolataid az olvasott fejezettel kapcsolatban:

Hallgasd a híreket imádságos szívvel, kérve az Urat, hogy a bajban is legyen jelen az Ő kegyelme!